

תת"ע 9556/12/17 - מדינת ישראל נגד ותד עבד אלטיף

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

16 אוקטובר 2018

תת"ע 9556-12-17 מדינת ישראל נ' ותד

עבד אלטיף

לפני כבוד השופט אלכס אחטר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ - עו"ד מידד אזרזר

נגד

ותד עבד אלטיף

הנאשם

ע"י ב"כ - עו"ד פאיז יונס

גזר דין

מבוא:

ביום 15.12.17 הוגש נגד הנאשם כתב אישום ממנו עולה כי ביום 19.8.17 סמוך לשעה 01:33, נהג הנאשם ברכב מסוג פולקסווגן מ.ר. 43-733-56 בכביש 65, ק"מ 6.5 ממערב או בסמוך לו. הנאשם נהג בהיותו שיכור כשעל פי בדיקת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בגופו עמד על 367 מיקרו גרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף, כמות העולה על המידה הקבועה בחוק.

בדין אשר התקיים לפני, ביום 8.1.18, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ובעבירה המיוחסת לו וביקש לצרף תיק נוסף:

3775-09-17 - נהיגה בשכרות ובקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף. עבירה מיום 8.9.17.

לבקשת הנאשם, תיק 3775-09-17 צורף, הנאשם הודה בעובדות ובעבירות המיוחסות לו בתיק זה והורשע בעבירות **נהיגה בשכרות** (2 עבירות) - עבירה לפי סעיפים 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169 לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודה, **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודה ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

לבקשת ב"כ הנאשם נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש ועניינו של הנאשם הועבר לממונה על עבודות השירות לצורך בדיקת התאמתו לביצוע עונש המאסר בעבודות שירות ולאחר שב"כ הנאשם וויתר על הפניית מרשו אל שירות המבחן לצורך בחינת נסיבותיו האישיות.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות הוגשה ביום 17.9.18, לפיה הנאשם נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות לאור בדיקות מעבדה אשר הצביעו על שימוש הנאשם בקוקאין.

טיעונים לעונש וראיות הצדדים:

ביום 2.10.18 טענו באי כוח הצדדים לעניין העונש לאחר שבקשת ב"כ הנאשם להפנות את מרשו אל שירות המבחן נדחתה בהחלטה מנומקת.

בדין אשר התקיים לפני, הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם דהיינו נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה וזאת על אף שהיה מודע להיותו פסול, אך לא חשש ואחז שוב בהגה, תוך שהוא שב ונוהג שיכור וזאת בטרם חלפו 3 שבועות. לאור האמור, הפנתה לפסיקה רלוונטית ועתרה למתחם עונש הולם שבין מספר ימי מאסר בפועל ועד 20 חודשים, לצד פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ל- 60 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה להרשעותיו הנוספות של הנאשם הן הפליליות והן התעבורתיות, הגישה את גיליון הרשעותיו (ת/1) וציינה כי הנאשם אף נשא בעונשי מאסר בפועל בעבר. לאור הסיבה בגינה נמצא לא מתאים לביצוע עבודות שירות ומאחר והנאשם שב וביצע עבירות בסמיכות זמנים קרובה, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש שלא יפחת משישה חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל שלא תפחת משלוש שנים, לצד מאסר מותנה ממושך, פסילה מותנית וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם לאור הודאתו בהזדמנות הראשונה, הרשעתו בנהיגה בשכרות בכמות אלוהול קטנה יחסית ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם העתיד להתחתן בקרוב. ב"כ הנאשם טען שאמנם לחובת הנאשם הרשעות קודמות אך לא דומות וכי הנאשם איננו משתמש בסמים. ב"כ הנאשם הגיש מכתב ממעסיקו של הנאשם ועתר להשית עליו פסילה ברף התחתון, מאסר על תנאי וקנס.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בעניינו, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ובנסיבות ביצוען וודאי כאשר העבירות בתיק 3775-09-17 בוצעו כשלושה שבועות בלבד לאחר שנתפס נוהג בשכרות בתיק 9556-12-17 ורישיונו נפסל לתקופה של 30 יום. כמו כן, הודע לנאשם עוד ביום 29.1.17 על ידי השוטרי רובין אלכסנדר כי רישיונו נפסל על ידי משרד הרישוי. מן האמור עולה כי המדובר בשני אירועים נפרדים ולא באירוע מתמשך אחד.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל, בביטחון הציבור. בנוסף, גלום בה זלזול בהחלטות השיפוטיות והפרתן מצביעה אף היא על מסוכנות הנובעת ממעשי הנאשם מעצם אי הפנמת חומרת המעשה ותוצאותיו הפוטנציאליות הקשות.

לעניין זה, אפנה לדברים הבאים, כפי שנאמרו ברע"פ 3878/05 **יעקב בנגוזי נ' מ"י**, (פורסם באתר נבו):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם מצביעות על זלזול בחוק ובגורמי האכיפה ומלמדות כי הנאשם איננו נרתע מלבצען חרף תפיסתו וחרף עונשי מאסר בפועל אותם נשא בעבירות בגין עבירות אחרות. כאמור, בתיק זה שב הנאשם לנהוג על אף היותו בפסילה, למרות שדבר הפסילה נודע לו והוא אף נפסל בנוכחותו, שב ונוהג בהיותו שיכור פעם אחר פעם, צובר עבירות ומסכן את בטחונו ובטחון המשתמשים בדרך וכדברי בית המשפט העליון ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן**:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

עוד הגדיל לעשות הנאשם עת נתפס נוהג שיכור הן ביום 19.8.17, הן ביום 8.9.17 ולפי גיליונו הפלילי אף ביום 22.9.17.

כמתואר, נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם מצביעות על זלזול בחוק ומלמדות כי הנאשם איננו נרתע מלבצען חדשות לבקרים.

בסופו של דבר, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע את מתחם העונש ההולם בין מספר ימי מאסר בפועל אותם ניתן לבצע בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר לצד פסילה לתקופה שלא תפחת מעשרים

וארבעה חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

מעיון בגיליונו התעבורתי של הנאשם עולה כי לחובתו 16 הרשעות קודמות אך הרשעותיו, מבלי להקל בחומרת המעשים רובן ככולן, הינן בגין עבירות מסוג ברירת קנס. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהרשעותיו הרבות של הנאשם בגין שימוש בסמים, פסילתו בבדיקת שתן שביצע אצל הממונה על עבודות השירות אשר הצביעה על שימוש בקוקאין, היעדר לקיחת אחריות בעניין זה וכן החזרתיות בה נוהג הנאשם לנהוג בהיותו פסול ולנהוג בהיותו שיכור, אשר יש בכוחם להצביע על מסוכנות נהיגתו של הנאשם וזלזול בחוקי התעבורה.

מנגד, הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט והעדים, הודה בהזדמנות הראשונה, צירף תיק ולקח אחריות.

אציין כי מאז הרשעתו האחרונה של הנאשם לא נפתחו נגדו תיקים וזוהי הרשעתו הראשונה בנהיגה בזמן פסילה ונהיגה בהיותו שיכור.

עוד בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת, בייחוד כאשר עסקינן בנאשמים נעדרי דפוס עברייני מובהק. דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה.

כאמור, חומרת העבירות וסמיכות ביצוען מחייבות הטלת ענישה מרתיעה על הנאשם פן ישוב וינהג ללא רישיון בעודו פסול לנהיגה, ובעודו שיכור. כמו כן, עסקינן בנאשם אשר לחובתו עבר פלילי מכביד והוא נשא בעונשי מאסר בפועל, אך טרם נרתע מביצוע עבירות מסכנות ואף לא נמנע משימוש בסמים אפילו בעת שליחתו לממונה על עבודות השירות. כל אלו, יש בהם די כדי להביא את בית המשפט שלא לחוס על הנאשם ולמצות עימו את הדין.

כפי שנכתב ברע"פ 5300/18 סלאמה נ' מ"י (ניתן ביום 12.7.18 [פורסם בנבו]): **"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחותן הגבוהה.**

יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (7.3.2004)).

על כן, נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי **"מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".** אף ההלכה מורה, כי בעבירות של נהיגה בפסילה כי יש להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 5090/04 צאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2004)).

באשר לנהיגה בשכרות כבר נפסק ברע"פ 861/13 קאייס נ' מ"י (ניתן ביום 6.2.13 [פורסם בנבו]) כי: "נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחונו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (ראו, רע"פ 3343/04 נפתלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2004)). כך גם ציוונו המחוקק בקובעו, בסעיף 39א לפקודת התעבורה, עונש פסילה מינימאלי, של 24 חודשים, בגין הרשעה בעבירה זו."

טוען ב"כ הנאשם שיש להקל עם הנאשם ולא לזקוף לחובתו את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשל אי התייצבותו וכישלונו בבדיקת שתן אשר הצביעה על שימוש בסמים, אותם, לטענת הנאשם, לא נטל ואולם, כי שנאמר ברע"פ 1910/18 חבושה נ' מ"י (ניתן ביום 20.3.18 [פורסם בנבו]): "זאת ועוד, ניכר כי התנהלותו של המבקש אל מול שירות המבחן, שבאה לידי ביטוי באי התייצבותו לפניו, במספר מועדים, לצורך ביצוע בדיקות שתן, כמו גם חוסר נכונותו להשתלב בהליך טיפולי, הובילה למסקנה כי לא ניתן להסתפק בענישה שיקומית ובהטלת עונש מאסר מותנה. דומה כי בנסיבות אלה, אין לו למבקש אלא להלין על עצמו."

לאור חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם והישנותן תוך תקופה קצרה, עברו התעבורתי של הנאשם, כמו גם התנהלותו במהלך המשפט אל מול הממונה על עבודות השירות, נדמה כי הנאשם איננו חפץ להשתקם והלכה למעשה מהווה סכנה לציבור הנהגים והולכי הרגל. לא נעלמה מעיני הודאת הנאשם וזו אכן נרשמת לזכותו ועם זאת, היא איננה שקולה לנסיבה מספיקה דיה על מנת להימנע מהטלת עונש מרתיע על הנאשם פן ישוב ויבצע את העבירות בהן הורשע ולמעשה, במסגרת השיקולים בנסיבות תיק זה, האינטרס הציבורי גובר ומחייב הטלת עונש מאסר בפועל וכן פסילה ארוכה. אציין, כי הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט והעדים וצירף תיק, אולם אין די בכך על מנת לקבוע כי יש להתייחס אל שני התיקים כאל אירוע אחד ולמעשה, המדובר בשני אירועים נפרדים המחייבים ענישה מחמירה.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל.
2. מאסר על תנאי 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה בשכרות ו/או סירוב למתן בדיקה ו/או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.
3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים אשר תחושב **במצטבר** לכל פסילה אחרת בה נושא הנאשם. הפסילה תחושב מהיום ללא צורך בהפקדה (מניין תקופת המאסר לא תבוא בניכוי תקופת הפסילה).
4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות

בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. בנסיבות העניין, איני מטיל קנס כספי על הנאשם.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו בבית מעצר קישון עד ולא יאוחר מיום 10.12.18 שעה 11:00, עד למועד זה ידאג בא כוחו לתאם עבור מרשו תיאום וקליטה מול שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' חשוון תשע"ט, 16 אוקטובר 2018, במעמד הנוכחים.